Pakó Szilvia

magleső

esik, hét napja szakadatlanul
koszfoltos fátyol ez, takarja sóvárgásom özvegyének minden vonását
múltam lelencei bongyor hullámokat gerjesztve gázolnak felém
kioltják tűzem, vizes pernyévé teszik mindenem
ebből kell az arcomra harci csíkot fessek
árnyékszórt színekben végre megébredjek
és tudjam
az egerbegyi cigánytelep avarjába
kidobott ketchupos üveg nyugalmával
hogy ennek az ősznek története lesz,
mint a Corvin előtt hagyott
vérfoltos, limitált szériás Adidas cipőnek